

at give Dækning for de store Nedfættelser, der ere vedtagne.

Alberti: Jeg vil haabe, at det ærede Thing forkaster det Endringsforslag, der her foreligger. Alereede i denne Henseende er dette Forslag en sand Sjældenhed. Det er dog besynderligt at indbringe en hel Lov om en Indkomst, og det en vedvarende Indkomstsskat, som et Endringsforslag til en anden Lov. Man vil her give en Indkomstsskatlov i et Par Tillægsparagrafer, uden at denne Sag har gjennemgaaet nogen første Behandling, og uden at den formelig har været henvist til et Udvalg, der har været nedsat om en saa omfattende og vanskelig Materie. Man vil ikke blot give en ny Indkomstsskatlov, men man vil forandre en delvis bestaaende. Alt uden en 1ste Behandling og uden et bestemt Udvalg. En saadan Fremgangsmaade er ikke blot usædvanlig og formløs, men besynderlig. Den ærede Minister holder bestandig sine Udtalelser om en Indkomstsskat tilbage her i Thinget, og naar der her fra Udvalgets Medlemmer under Soldlovens Behandling fremkommer Bemærkninger om Ministerens Utringer i Udvalget, bestrides de delvis af Medlemmerne indbyrdes, og delvis af den ærede Minister. Der har jo dog været en fortræffelig Leilighed for den ærede Minister til at komme ind paa dette hele Spørgsmaal, da det dybtgaaende og grundige Forslag fra det ærede Medlem for Maribo, Amt 2den Valgkreds, (Frederiksen) forelaa; men da tav den ærede Minister. Netop, efter det Forslag, som det ærede Medlem for Maribo, Amt 2den Valgkreds havde gjort sig saa megen Meilighed med at uarbejde, skulde jo i det Mindste en Del af Soldsatterne bortfalde paa Grund af den nye Skattelov, han foreslog. Det forekommer mig, at den ærede Minister dengang meget let kunde have givet en saadan Erklæring, at dette Forslag kunde være blevet fremmet. Ja, det foreligger jo endnu her i Thinget, men om der kommer Noget ud deraf, er mere end tvivlsomt; i alt Fald kunne vi da ikke endnu se noget stort Resultat af dette store Forslag. Dette, med Hensyn til det Formelle. Jeg maa imidlertid, atter i Dag, bringe et mere reelt Hensyn i Betragtning; det er nemlig den hele uheldige Gang for den ærede Finantsminister, som Soldloven har faaet. De Afstemninger, som have fundet Sted de foregaaende Dage her i Thinget, godtgjøre tilfulde, at den ærede Minister ikke har været i Stand til at forelægge et Lovforslag, som Folkethinget kunde anse for brugbart; thi, naar et Soldlovsforslag reduceres saaledes, at der mangler en halvanden Million til Dækning af Nedfættelserne, forekommer det mig, at Forslaget er mislykket. Det kan ikke bruges, det kan ikke blive Lov. Der er den ærede Minister vistnok aldeles enig med mig, og naar han har set dette, tror jeg, at han deri igjen maa finde en Bekræftelse paa, hvad jeg har sagt tidligere om denne Sags

Behandling, nemlig at et saadant Lovforslag ikke har anden Nytte end den, at man faar Rigsdagens Mening at vide om de enkelte Positioner. Det er dog besynderligt, at den ærede Finantsminister og Regeringen i det Hele ere i en saa stor Forlegenhed og Vaande, naar der er Spørgsmaal om Nedfættelse af Soldsatter, som ere trykkende for hele Befolkningen i det Hele taget, medens der derimod, naar der er Tale om 17 Millioner til Befæstningen, slet ikke er Noget i Veien. Man tvivler da ikke om, at Pengene lettelig kunne tilveiebringes. Jeg finder, det er en stærkende Modsetning, og det er den Slags Erklæringer fra Ministerets Side, som stode mig overordentlig, naar der er Tale om Skattelove og Vedtagelse af Finantsloven i det Hele. Det ærede Mindretal, som har stillet dette Endringsforslag, staar paa et Standpunkt, som jeg langtfra kan anse for at være det rette. Jeg kan ikke erkjende, at et Soldudvalg har nogen Forpligtelse til at opgive, hvorledes Soldnedfættelsen skulde dækkes. Jeg tror, at dette maa være den ærede Ministers Sag. Jeg tror, at den ærede Finantsminister har den Opgave at finde de finantzielle Midler, som kræves til Statsstyrelsen, og at bringe dem i Forslag, men jeg tror ikke, det kan paahvile alle de forskjellige Udvalg, som nedsettes, enten i det ene eller i det andet Thing, at sige, hvorfra de forskjellige Summer, der bruges til Lovens Sværkættelse, skulde komme. Naar Finantsloven kan der, naar en Lov er vedtaget, optages en Bevilling dertil, men deraf følger dog ikke, at det er Udvalgets eller Thingets Pligt at angave, hvor den bestemte Sum skal tages. Den ærede Minister har havt en tilbørlig Veiledning til at vide, at der vilde fremkomme Forslag til betydelige Nedfættelser i Soldsatterne, og han har derfor ogsaa havt Opfordring til at udtale sig, om en eventuel Dækning af saadanne Poster, men jeg tror ikke, at han endnu har givet nogen bestemt Erklæring i den Henseende, i det Mindste ikke her i Thinget. Jeg haaber dog, at han vil udtale sig. Det forekommer mig, at det Mindretal, som har stillet dette Endringsforslag, vil bringe en Fremgangsmaade ind her i Thinget, som ikke blot gaar ud paa at lette Finantsministerens Stilling, men inaxeve paa, at forpaaenke Thingets Stilling lige overfor Finantsministeren, og dert vil dog den ærede Finantsminister, som ganske sikkert er meget nidker over sin Værdighed, neppe kunne finde sig i Længden. Jeg tror derfor, at man meget vel kan forsvare at forkaste dette Forslag, uden at komme ind paa nogenomhelst detailleret Undersøgelse af, hvorvidt det i og for sig er rigtigt eller ikke, hvorvidt en bestemt Stat eller en foranderlig Stat skulde være den rigtige, eller hvorvidt det skulde være rigtigt at paalægge en fast Stat eller en Stat for visse Aar. Jeg skal endnu blot gøre den Bemærkning, at det forekommer mig usforklægt,